

שְׁלוֹם נִכְדֹתָיו תֵּאֱהוּבָה שְׁתִּי

הַבְּטַחְתִּי לְסֹפֵר לְךָ מִזְמַן עֲלִיתָנִי

לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹנִי סִבָּא דְאַנִּי הִמְצִינִי

אַרְצָה כְּחֹלְצִים לְבָנוֹת אֶת הָאָרֶץ יָמֵד

עִם חֹבְרִים שְׁלֹנִי כִשְׁמֵעָנִי

לְמַקּוֹם שֶׁעַבַּשְׂיָד טִירַת-צִבִּי

הִיְתָה פִּיהַ שְׁמַעְהָ זָבַעַת תִּלָּ

הַפִּל יִדְוֹק וְפֹרְחָה

לֹא הִיָּה כְּבִישׁ רַק דְּרֹךְ עֲפָד

הַחֹדֶק בְּאִשָּׁם הִיָּה בּוֹץ וְהָאוֹמֵן

שקע בד דטרקטור צריק היה

לסמור אדנו, לא היה טלפון.

על הג הבית הבחיד היה

דרקור לתיאיר את הסביבה

בבילה, לתיאיר היתה לנד

משקפת גדולה שולאד

עד לעבר הירדן,

בערב התקשרנו בפנס לפריסיאנים

עם משקים הסביבה. לךבל

ידירות או למסוד להם, הדעה

הנד ב'א' הלים, אכלנד בסכה

זֶה עֵקֶר בַּיּוֹם הַרְאֵנוּן לְעַלְיָה

בְּנוֹ תוֹמָה מַסְבִּיב. בְּמַקְרָה שׁוֹל

הַרְיוֹת שֶׁלֹּא יִפְגַּעוּ בְּנוֹ הַפְּדוּתִים

הֵיךְ לִנְהוּ גַם יַחֲסִי שֶׁכְּכִיִּים מַזְבִּיִּים

עִם עֲרַבִּים בְּסוֹבִידָה שׁוֹלֵנָה

הֵם הֵיךְ בְּאִים לֵךְ בְּלַ עֲזוּדָה

מֵהַרְדּוּפֵי שֶׁלֵּנָה.

לְעֵבֹד בְּשׂוּדָה יֵצֵאוּ עִם שְׂמִידָה

הֵיךְ לִנְהוּ שׁוֹמְרִים רוֹכְבִּים עַל

סוֹסִים. דְּמֵהֲטִידָה בְּעֵשׂוֹקֶפֶת

הֵיךְ כֹּל הַזְמַן שׁוֹמְרִים לְרֵאוֹת

מֵה מַתְרַחֵשׁ אִתְּם. הַשְׂטֵחַ סָבִיב

הַמַּחְוָה הִיָּה מַצְוָה בִּסְדְרִיּוֹת

אֶסְדֵּף, צְדִיק הִיָּה הַפֶּל לַעֲקוֹר

זַכָּנוֹת אֶת הַנְּוֹמֵת שֶׁאֵפְעוֹר יִהְיֶה

לַעֲבֹד אוֹתוֹ, הִיתָה בִּסְבִיבָה שְׁלֵנִי

בִּיצָה גְדוֹלָה, אִשֵּׁם הִיָּה הַרְבֵּה יִתְנַשֵּׂי

קִדְמַת כֹּף הַמְבָרִים חֲלוֹי בַקְדַמַת

זֶה מַמְלָה קְטוֹה עִם חֵם גְּבוּה, דֹהִיָּה מַאֲד

קְשָׁה. הַצְמַדְכָנוּ בִיּוֹם לַעֲבוֹד לְפָלִיָּה

לְשׁוֹמְרוֹ, דִקְבֵּל דָּאת פִּמְדוֹן לְקוֹים

בְּזִמְן לְתַפִּילָה וְאִפִּיכָה לְמַצוֹה

זמן ללאוד תורה. על יד חדר האכל

היה פלוי פעמון גדול. העומדים

אלצלו בו לפנות בוקר לקום

להתפלל. ואחד פך לאדוות בוקר

אלצלו בפעמון גם ליתד האדוות

הבמקרה של שרפה או חד במקרה

דתוף, אלצלו בפעמון מהד זחזק

שמעלם יתאספו מהד.

בגלל יתדווי הקדחת הוכרחנו

בערב להתלבש עם תולצות עם

שדורלים אדוכים ומכנסים אדוכות

בְּכַדִּי לֹא לְקַבֵּל עֲקִיצוֹת מֵיְתוּשִׁים

דְּלִישׁוֹן עִם פִּילּוֹת. הַחֵם הָיָה גְבוּהָ

לֹא הִיָּד לָנוּ אִזְ מְאֻדְרִים וְלֹא מְזֻגְנִים.

אֶת הַיְכָדִים בְּצִהְרִים הַשֶּׁפֶּבֶר עַל שְׁקִים

מְכֻוֹסִים עִם סְדִינָה. בְּגַלְלֵי הַחֵם הַגְּדוֹל

בְּצִהְרִים בְּכִי מְאֻדְרִי. מְזֻרְזָנִים לְמִיטוֹת

עֲבוֹרָם לֹא הִיָּד לָנוּ. מְכֻאֲנֵד בְּקֶשׁ שְׁקִים

בְּגוֹדֵל מִיטָה דְאֻנְחָנֵד הַמְטַפְּלוֹת קֶפְצָנוּ

עַלֵּיהֶם שִׁיקְבְּלוּ צִהְרָה שֶׁל מְזֻדְרוֹן דְּכַפָּה

יְשֻׁנֵי. בְּעֻחְנָה לֹא הָיָה שׁוֹם יֶרֶק דִּמְתוּץ

בְּמַעֲשֶׂק לֹא הִרְעוּד לְצֵאת. פַּעַם הַמְפַקֵּד

הַרְשָׁה לְנוּ יָעַם מְשׁוֹרְרֵיךְ לְצִאת עַד הַשְּׂדֵדָה

שֵׁם חֵבֶר סֵדֶר גֶּן יִרְקוֹת לְבֵית דַּעַם

שְׁמִירָה נִסְעָנוּ לְשֵׁם פִּצֵּת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם

בֵּיתָם שֶׁל בְּנֵי מִשְׁה וְאֶלְאֵלָה

דוּ הֵיטָה מַעַשׂ חוֹיָה לְטִיֵּל בְּשִׂדְדָה

יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה נֹסְפֵר וְאִיהַ בְּפַעַם הַבֹּאֶה

עֲלִינוּ לְטֹבָה

שׁוֹלֵם לְךָ תַּמְדָּתִי וְגִישׁוּקָה

אוֹהָבִים אֶתְךָ סוֹבָא קַמְבוּתָא
יִשְׂרָאֵל דְּלֵאָה